

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 541/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда Нови Сад, ради исплате накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2534/18 од 22.10.2018. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2534/18 од 22.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2534/18 од 22.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1155/2017 од 23.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужили на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од 01.01.2014. године до 31.12.2016. године, плати 76.920,00 динара са законском затезном каматом од 09.02.2018. године до исплате и законску затезну камату од 25.016,00 динара, као и да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка од 37.920,20 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2534/18 од 22.10.2018. године одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1155/17 од 23.08.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији тужиле нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле који су прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Предмет спора у овој парници је захтев за исплату трошкова за долазак и одлазак са рада, а тужбени захтев је одбијен јер је током поступка утврђено да је удаљеност места становања тужиле од места рада 420 метара, или скраћеним путем 380 метара. У конкретном случају ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, тако да нема потребе за одлучивањем о изузетној ревизији ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 03.02.2017. године са захтевом за исплату 76.920,00 динара на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада.

Како је вредност предмета спора испод законског цензуса за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић